

КРАЇНСЬКИЙ ВІСТНИК

ОРГАН

на правах рідкопись

У КРАЇНСЬКОГО

Національного

Об'єднання

UKRAINSKY WISTNYK — UKRAINISCHER BOTE. Organ der „Ukrainischen Nationalen Vereinigung“ (U. N. O.) e. V. Erscheint monatlich. Geschäftsstelle der Ukrainischen Nationalen Vereinigung, Verlag und Schriftleitung des Ukrainischen Boten: Berlin W 50, Ansbacher Str. 15. Fernspr. 24 20 43. Verantwortl. f. d. Inhalt: Tymisch Omeltschenko, Oberstlt. a. D., Kiel, Klinke 16.

Ч. 1-2 (20-21)

Берлін, січень-лютий 1939

Рік вид. 4

Вікопомний січень.

В боротьбі Української Нації за са-
моздійснення, за силу й велич — січень
являється місяцем чи не найважніших
подій. В кривавому змаганні перед двад-
цятими роками, в місяці січні заіснували такі
великі, переломові події, що на все остан-
уть жемчугами нашої історії, що так
значенням як і символікою поставили
Українську Націю в авангарді націй світа
в боротьбі й змаганні за лад, за правду.
Так само на все остануть вони невичер-
паним джерелом сили й творчих ідей
для дальнього росту, дальших перемог
Української Нації.

Українська Нація знаходила себе,
відроджувалася все в боротьбі й завзятих
змаганнях. Українська державність на-
роджувалася й принімала хрещення все в
огні й крові. В міру того, як розвивалася
збройна боротьба, в міру того ѹ криста-
лізувалася нова свідомість, родилося й
кріпшало почуття національної окреміш-
ності й великої історичної місії.

Маштаб розвитку подій на початку
української революції 1917—1918 років
був такий грандіозний, такий широкий і
величний, що видавався неімовірним, зас-
кочив несподіванкою всіх, не тільки зай-
манців, але й цілий світ. Розмах україн-
ської національної революції кріпшав з
кожним днем і проявився в своїй повноті
22-го січня 1918 року, а скріплений і
освячений кровю Крутянських Лицарів з
29-го січня того ж року, знайшов своє
повне завершення в акті з 22-го січня
1919 року.

Дата 22-го січня стала переломовою
подією в новій добі історії нації. «Од-
нин Українська Народня Республіка стає
самостійною, ні від кого незалежною,
вільною, сувереною Державою Україн-
ського Народу!» Тими святочними, істо-
ричними словами IV. Універсалу пові-
домила Центральна Рада в Києві дня
22-го січня 1918 року всіх і вся про
незломну волю нації: жити самостійним
життям, творити його, та бути сувереном
своєї землі. Зникло пятно неволі, що з
ним родилися цілі покоління. Дух відві-

ної стихії, що казав нашим предкам
завойовувати світ, владарна Воля Україн-
ської Нації — знайшли своїх гідних ви-
конавців в найширших масах україн-
ського народу! Його силою мрії стали
дійсністю, бажанням фактом!

Ta ще не прогомонили радісні слова
Універсалу, а вже рев гармат пригадав
синам України, що воля потребує обо-
ронців, що в землю так обильно зрошену
кровю князів та їх дружинників геть-
манів і козаків — треба долити нової,
свіжої крові. І її долили по кількох
днях, 29-го січня, під Крутами триста
Героїв, що своїми молодими грудьми й
недосвідченими руками пішли захищати
Золотоверхий від червоної навали мос-
ковських орд. Згинули, додали своє
молоде життя до безчисленних жертв, що
впали за ту саму ідею, в тій самій вірі й
з тими самими словами на устах: Україна
понад все!

22-гий тічень 1918 року, безсмертний
чин Крутянських Лицарів, це угольні каме-
ні, що на них почала взноситися нова бу-
дівля української державності. Промінув
один рік й на них Українська Нація
збудувала свою завершену святиню.
22-го січня 1919 року на Софійській
площі в Києві проголошено злуку всіх
силою розірваних частин української
землі в одну, нерозривну цілість, в одну
самостійну, соборну Українську Державу!

Українська Держава збудована бороть-
бою цілих поколінь і оформленена пам-
ятними актами 22-го січня 1918 і 1919
року, знова впала жертвою фізичної
переваги хижакьких сусідів. Та тільки
хвилево! Вона існує така, як її проголо-
шено актом 22-го січня 1919 року, в
душах і серцях 45-міліонової Нації, що
не жаліє труду й навіть найбільших
жертв своїх найкращих синів, для її
повного й вже стального оформлення.

Великі Січневі Роковини святкує
український народ рік-річно як най-
більше національне свято. Кожний рік
по втраті державності забирає нові й
нові жертви, але й приносить нові здо-

Премієр д-р А. Волошин дякує УНО-ві
за привіт!

УНО з нагоди своїх Загальних Зборів було
вислано до Премієра Карпатської України д-ра
Августина Волошина привітну телеграму й у
відповідь дістало від Пана Премієра таке
письмо:

В Хусті, дня 30. I. 1939. П. Т. За теп-
лій привіт з нагоди Ваших загальних збо-
рів широ дякує др. А. Волошин, прем'є-
р-міністер.

бутки. Зроджена з пожеж війни й з
полум'я вогнів Ідея української держав-
ності перекувалася в крицю в часі виз-
вольних змагань 1917—1919 років й
перетворилася в свідомий, точно оформ-
лений рух: Український Націоналізм! Той
Рух, що продовж двадцять років по програ-
ній, усунув вже всі причини тої ж програ-
нії. З маси перетворив свідому своїх вели-
ких історичних завдань Націю й спряму-
вав її всеціло, в кожному, навіть най-
дрібнішому прояві життя, на шлях побідо-
ної боротьби за самоздійснення.

Нині по двадцяти роках неволі, зай-
манців смертельно перелякала українська
зорганізована потуга своїм динамізмом і
нечуваним батацвом життєвих сил. По
двадцяти роках український націоналізм
зроджений тоді з кривавих побоєвиць,
задивував Європу знова своєю силою.
Український націоналізм серед дикого
реву й істеричних потягнень всіх зай-
манців, наперекір їхнім судорожним про-
тиставленням, здобув волю для найдаль-
шої й найбільш занедбаної частини вели-
кої української землі! Карпатська
Україна завдяки українському націона-
лізмові здобула те, що перед двадцяті
роками ціла Україна втратила.

I тоді, як ціла українська земля в
боротьбі заливається ще своєю й чужою
кровю, Карпатська Україна святкує
вже річницю 22-го січня так, як святкувала
її тому двадцять років. Святкує з тою
незломною вірою цілої нації, що повтор-
ився для неї 22-гий січень 1918 року,
повториться так само й 22-гий січень
1919 року! Відірвані силою від себе одна
від одної частини української землі
зединяється вже раз на все во єдино!
Запорукою того: Український Націона-
лізм!

-66

Заява Проводу Українських Націоналістів й Уряду Карпатської України.

«Українська Пресова Служба» в Римі подала при кінці липня ц. р. до загального відома наступне:

Після мадярської збройної окупації Карпатської України велике число активного українства покинуло рідну землю і пішло в еміграцію. На еміграції находитися теж легальний Уряд Карпатської України з През. о. Др. А. Волошином. З уваги на те, що в останньому часі деякі чинники почали поширювати різні поголоски і твердження на маргінесі недавнього минулого Карпатської України, Уряд Карпатської України підкреслює, що так він, як і Українське Національне Обєднання у своїй праці кермувалися ідеєю українського націоналізму, якого вимагало добро української нації.

Сьогоднішні внутрішні і зовнішні відносини українського народу, а зокрема його карпатської вітки, вимагають, щоб українські визвольні змагання були зосереджені під одним проводом. В наслідок того прийшло до повного порозуміння й узгодження між Урядом Карпатської України і Проводом Українських Націоналістів щодо ведення майбутньої визвольної боротьби.

Комунікат УПС в Римі є дуже цінним проявом у сьогоднішньому розгортанні українських визвольних змагань. Легальний Уряд тієї Карпатської України, що в час свого щастя й нещастя так близькою була серцям 45-млн. нації — стверджує перед цілою Україною, що тим єдиним Проводом, під яким мають зосередитися сьогодні українські визвольні змагання, є ПРОВОД УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ. Далі — Уряд витягає практичні висновки з цього ствердження і демонструє отак перед цілою нацією ТЕ, ЩО Є СЬОГОДНІ НА ПОТРЕБУ.

Українська нація — духовно й організаційно була й є з українськими націоналістами. ПУН вважав доцільним порозумітися сьогодні в ім'я інтересів визвольної акції з Урядом К. У. як цілістю і в його правно-формальній формі. Уряд виказав розуміння фактичного відношення сил в укр. нації й отак, підторядкувавши себе ПУН, створив передумови для майбутнього осiąгнення того, чого досягнути не довелося тому кілька місяців.

Комунікат УПС згадує далі про ті чинники, що почали на побоєвиці Карпатської України свій гидкий пир ген. Останнє узгодження між ПУН і Урядом повинно б відобразити вповні основу всяким дальшим нахабним наклепам безвідповідальних напасників. Коли вони всетаки важитися будуть повторяти свої дотеперішні брехні, то тим виставлять собі остаточне свідоцтво безмежних нахаб або просто божевільних людей.

Українська еміграція з Карпатської України поголовно вступила в Німеччину в лави націоналістичної громадської організації УНО, Уряд К. У. складає дальшу долю визвольних змагань Закарпаття в руки Проводу Українських Націоналістів, виказуючи оцім беззастережне довіря до українських націоналістів. Коли все ж хтось буде плести далі про «пучі», «штрайки» націоналістичної «Січі» і т. п. — то тим битиме сам себе довбнею в голову. Не треба дальшою дискусією з ним перешкоджати йому в тім «кориснім» заняттю.

З українського життя в Німеччині

Філія УНО в Данцигу. (Звіт з діяльності).

7. 4. ц. р. відбулося свято з нагоди 125-річчя народини Т. Шевченка. На програму свята заложилися: реферати, декларації і пісні.

Після замкнення святочної частини, присвяченої Т. Г. Шевченкові, та короткої перерви, інж. Б. відчитав короткий реферат про: «Наші завдання на еміграції та про роботу УНО».

На святі крім членів УНО були чисельно заступлені українські студенти з «Основи».

23. 5. ц. р. о год. 20.20 відбулися святочна академія з нагоди річниці смерті вождя УНО та команданта УВО б. п. О. Коновалця і Гол. Отамана військ УНР б. п. С. Петлюри. Свято відсвятковано спільними силами та заходами УНО і «Основи».

В залі, прибраній українськими національними пропорами та тризубом, уставлені портрети Великих Українців, яких пам'ять святковано. Перед портретами стояла почесна варта. Ген. полк. Зелінський, віддаючи честь Великим Жервам, зложив перед Іхніми портретами вінок. Після віддання всім честі та зłożення квітів п. ген. Зелінський у зворушуючих словах відкрив академію, якої програма складалася з рефератів. Свято закінчилося відсвятнням національного гімнуса і пісні «Не пора».

Як у слові п. генерала, так і в двох рефератах було багато місяця присвячено славній пам'яті обох Великих Українців, Іх ділам для визволення Української Нації і створення Самостійної Соборної Держави. Присутні усвідомили собі, що як гарячий патріот і Самостійник Петлюра, так і великий Революціонер Е. Коновалець, були пострахом для всіх ворогів, в першій мірі для червоної Москви і Польщі. Вони й вирішили за всюку ціну Іх усунути, думаючи, що фізичним знищением Великих Провідників вдастся їм знищити або ослабити український визвольний рух. Але помилилися. Петлюра і Коновалець вмерли, але їх дух, їхні ідеї будуть жити навіки.

На святі зібрано для збігів з Карпатської України 28d. гульд.

Клітина УНО в Гавензені.

Як тільки централія УНО повідомила нас, що радо вітає нас в лавах борців УНО, зій-

шлося нас 8 чоловік на збори, щоб заснувати гурток УНО. Досі ми були розпрощені, за щоденною тяжкою працею світа божого не бачили. Жили ми з днем на день, визала нас тільки спільна фізична праця, ніяких організаційних рамок ми не знали. То ж безумовно, що ми всі як один із захопленням прияли ідею заснування такого гуртка.

Складані для того установчі збори, які відбулися дня 17. 7., вибрали провідником гуртка Юрка Цифру а його заступником Івана Житкую.

Нововибраний провідник виголосив палку промову, в якій закликав співтоварішів до організованої боротьби за Волю України. Важе час, казав провідник, скріпніти наші організаційні лави, щоб ми гідно могли виконати свої зобовізання перед народом і перед історією. Україну ніхто нам не збуде, як що ми про те не подбасмо. Ми тільки будемо мати, кілька собі виборемо.

Збори закінчено національним гімном і окликом «Слава Україні!».

Небогато нас тут, але всі сильно хочемо по своїм силам причинитися до перемоги нашої української правди.

Слава Україні!
Українці з Гавензене.

Заснування гуртка УНО в Біселі.

Дня 24. липня ц. р. за ініціативою А. Сакало скликано було в Біселі установчі збори УНО. Приїнні були поділічні емігранти зі всіх українських земель. Збори відкрив інж. А. Сакало окликом «Слава Україні!». По прочитанні листа від централії УНО, збори однодушно заявилися за основанням нового гуртка УНО в Біселі.

Зразу, не гаячи часу на безпідліні балашки, приступлено до виборів керівництва гуртка. І Фіршак ставить кандидата на провідника гуртка інж. А. Сакало, якого вибирають одноголосно.

Ухвалено протоколлярно подикувати Проводові УНО за те, що дбас про громадсько-організаційне охоплення нашої молодої еміграції. Сила і майбутнє українського народу в єдності, в обеднанні всіх кращих, ідейних синів Нації до запеклої боротьби з ворогами, за визволення

України. Тільки в жорстокій, безпощадній боротьбі з гнобителлями зродиться Воля українського народу, тільки під прaporом бойового українського націоналізму, сильні духом і вірою в творчі сили української Нації, осягнемо перемогу.

УНО обедніє кращий елемент еміграції, сильніші характери, які не дають себе злапати на нудочку пустих, брехливих обіцянок, з якими йдуть різні брехуни, політичні банкроти між маси нашої еміграції. УНО і всі путящі люди знають, що заводити свої порядки можливо на своїй землі, що наша ціль чимськоре дістатися на рідну землю, в якій не буде поневолення. Волю народ здобуває собі власними силами, без чужої допомоги. Тільки те будемо цінити, що самі собі здобудемо.

Збори закінчено відспіванням національного гімну.

Гурток УНО Гарзумі.

З листа до Гол. Управи:

Посиласмо членські анкети, фотографії і 22,50 марки на вирівнання залегlosti у звязку з членством в УНО.

Досі ми не змогли яскіді свої справи упорядкувати, бо заняті від ночі до ночі. Просто не було часу обійтися наших товаришів, які розкинені по околиці Гарзуму.

Всетаки 7. 7. ц. р. відбулися в нас установчі збори, на яких вибрали провідником гуртка Грица Паюка.

Просимо післати нам більше анкет, тому що до нашої місцевості прибули нові люди, українці. Як тільки трохи час нам позволить, разглянемося по околиці, по всіх українцях, що працюють там. Хочемо всіх тих порядних, чесних українців згуртувати в наших лавах, щоб єдиним фронтом, під одним проводом, з одними гаджами прямувати до спільноВеликої Мети.

Просимо післати нам дальші інструкції. Тишисмо, що своєю готовістю і відданістю допоможемо Проводові УНО в його відповідальній праці.

З українським привітом.
Українець з Гарзуму.